

DEKRET
PAPINSKOG VIJEĆA ZA LAIKE
KOJIM SE DEFINITIVNO ODOBRAVA STATUT
NEOKATEKUMENSKOG PUTA

Neokatekumenski put je započeo 1964. godine među barakašima Palomeras Altasa u Madridu, djelovanjem gospodina Francisca Josúa (Kika) Gómeza Argüella i gospođice Carmen Hernández, koji su, na traženje tih istih siromaha s kojima su živjeli, započeli navještati im evanđelje Isusa Krista. Tijekom vremena ova se *kérygma* konkretizirala u katehetsku sintezu utemeljenu na tronogu: “Riječ Božja – Liturgija – Zajednica”, sa svrhom dovođenja osoba do bratskog zajedništva i zrele vjere.

Ovaj novi itinerarij početnog i permanentnog odgoja vjere, rođen u brazdi obnove potaknute Drugim vatikanskim ekumenskim saborom, naišao je na živo zanimanje tadašnjeg madridskog nadbiskupa, preuzvišenog monsinjora Casimira Morcilla, koji je ohrabrio inicijatore Puta, da ga uvedu u župe koje to zatraže. Tako se postupno proširio u madridskoj nadbiskupiji i u nekim drugim španjolskim biskupijama.

Godine 1968. inicijatori Neokatekumenskog puta došli su u Rim i smjestili su se u *Borghetto Latino*. Pristankom uзорitog kardinala Angela Dell’Acque, tadašnjeg Generalnog vikara Njegove Svetosti za grad Rim i okolicu, započelo se s prvim katehezama, u župi Naše Gospe od Presvetog Sakramenta i Svetih kanadskih mučenika. Počevši od tog vremena Put se polako širio u biskupijama čitavoga svijeta.

Neokatekumenski put je itinerarij katoličke formacije »na službu Biskupu kao jedan od načina biskupijskog ostvarenja kršćanske inicijacije i permanentnog odgoja vjere« (*Statut*, čl. 1 § 2). Dodijeljena mu je javnopravna osobnost (usp. *Dekret* Papinskog vijeća za laike, od 28. listopada 2004.).

Neokatekumenski put, življen u krilu župe, u malim zajednicama sastavljenim od osoba različite dobi i socijalnih uvjeta, se ostvaruje prema smjernicama predloženim od inicijatora, sadržanima u Statutu i u svescima naslovljenim *Usmjerenja za ekipe katehista* (usp. *Statut* čl. 2, 2°); ima za krajnji cilj postupno nositi vjernike do intimnosti s Isusom Kristom i učiniti ih aktivnim subjektima u Crkvi i vjerodostojnim svjedocima Spasiteljeve Radosne vijesti; promiče poslanje *ad gentes*, ne samo u misijskim zemljama, već i u zemljama sa starom kršćanskom tradicijom, koje su danas, nažalost, duboko sekularizirane; sredstvo je za kršćansku inicijaciju odraslih koji se pripremaju primiti krštenje prema uputama sadržanim u *Ordo Initiationis Christianae Adultorum* (Sveta kongregacija za bogoštovlje, 6. siječnja 1972.).

U više navrata i na različite načine Sluga Božji Ivan Pavao II. potcrtao je obilje plodova evanđeoskog radikalizma te izvanrednog misionarskog žara koji

Neokatekumenski put unosi u život vjernika laika, u obitelji, u župne zajednice, kao i bogatstvo poziva na svećenički i redovnički život koje podiže, objavljujući se kao »itinerarij katoličke formacije valjane za društvo i za današnja vremena« (AAS 82 [1990] 1515-1515).

Sveti Otac Benedikt XVI., sa svoje strane je, obraćajući se članovima Neokatekumenskog puta, 12. siječnja 2006, potvrdio: »Vaše apostolsko djelovanje nastoji se smjestiti u srce Crkve, u potpunom suglasju s njezinim uputstvima i u zajedništvu s partikularnim Crkvama u koje odlazite djelovati, vrednujući u potpunosti bogatstvo karizama koje je Gospodin podigao preko inicijatora Puta« (*Insegnamenti di Benedetto XVI* II, 1 [2006], 58-59).

Stoga:

Nakon isteka petogodišnjeg razdoblja odobrenja "ad experimentum" Statuta Neokatekumenskog puta (usp. *Dekret* Papinskog vijeća za laike od 29. lipnja 2002.);

Imajući u vidu dragocjeni doprinos – potvrđen od brojnih Biskupa – koji Put nastavlja donositi djelu nove evangelizacije, putem prihvaćene i vrednovane prakse u svojim već četrdeset godina života u mnogim partikularnim Crkvama;

Uzimajući u obzir zahtjev upućen ovom Uredu od strane gospodina Francisca Josúa (Kika) Gómeza Argüella, gospođice Carmen Hernández i don Maria Pezzia, članova Međunarodne Ekipe odgovornih Neokatekumenskog puta, za što skorijim konačnim odobrenjem spomenutog Statuta;

Pozitivno prihvaćajući izmjene unešene pri izradi Statuta;

Uzimajući u obzir članke 131. i 133., §1 i §2 apostolske konstitucije *Pastor bonus* o Rimskoj kuriji, Papinsko vijeće za laike

DONOSI DEKRET

o definitivnom odobrenju Statuta Neokatekumenskog puta, propisno ovjerenog od Ureda i pohranjenog u preslici u njegovim arhivima. To čini u povjerenju da će ove statutarne odredbe sačinjavati čvrste i sigurne smjernice za život Puta i da će biti pomoć pastirima u njihovu očinskom i budnom praćenju neokatekumenskih zajednica u partikularnim Crkvama.

Dano u Vatikanu 11. svibnja 2008, na svetkovinu Pedesetnice

Josef Clemens
tajnik

Stanisław kard. Rylko
predsjednik